

บทเรียนด้านจิตวิญญาณ

บทที่ 47

เรื่อง พระเยซูทรงปรากฏ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

แสดงให้เห็นถึงการยอมรับว่าพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

ตัวชี้วัด:

รู้และเข้าใจในพระคัมภีร์

สาระการเรียนรู้:

รู้และเข้าใจเรื่องเล่าเบื้องต้นในพระคัมภีร์

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

พระเจ้าทรงส่งพระผู้ช่วยให้รอดมาช่วยเรา

บทเรียน:

พระเยซูทรงปรากฏ (ลูกา 24:13-32)

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45-60 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกได้ว่าชายสองคนจะไปที่ไหนเมื่อพระเยซูร่วมทางไปกับเขา
2. เด็กสามารถอธิบายได้ว่าเพราะเหตุใดชายสองคนจึงรู้สึกเศร้า
3. เด็กสามารถบอกได้ว่าพวกเขาจำพระองค์ได้อย่างไรและเกิดอะไรขึ้นต่อไป

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. ของขึ้นเล็กๆ เพื่อเอาไว้ซ่อน

อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเสริม :

1. กระดาษ
2. ดินสอสี

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านคัมภีร์บทเรียนและข้อพระคัมภีร์ (ลูกา 24:13-32)
2. รวบรวมอุปกรณ์การสอน
3. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่จะเข้าใจว่าพระเยซูอยู่กับเราทั้งในช่วงเวลาที่เศร้าและมีความสุข

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: ให้เราเล่นเกมด้วยกัน

1. ครูเลือกของชิ้นเล็กๆ เพื่อที่จะซ่อน แสดงให้เด็กๆ ดูว่าของนั้นคืออะไร อาจจะเป็นถ้วยใบเล็กๆ หรือ หนังสือ หรือวัตถุอะไรก็ได้ที่หาได้ในห้องเรียน
2. เลือกเด็กคนหนึ่งให้ซ่อนของในที่ที่ไม่มีใครคาดเดาได้ แต่ให้อยู่ในระดับสายตา ของที่วางนั้นควรถูกซ่อนไว้ด้านนอกเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้เล่นเกม ให้คนเล่นคนอื่นๆ รอในห้องเรียนจนกว่าคนที่ซ่อนจะซ่อนของเสร็จ
3. เมื่อเสร็จแล้ว ให้เด็กๆ ออกไปข้างนอกเพื่อหาของที่ถูกซ่อนไว้ เมื่อผู้เล่นคนหนึ่งหาเจอ ก็ให้นั่งอยู่กับที่ จงระวังอย่าบอกให้คนอื่นรู้ที่ซ่อนของของนั้น รอให้เด็กๆ ส่วนใหญ่หาของเจอ จากนั้นเลือกเด็กคนอื่นเพื่อซ่อนของที่อื่นและเล่นเกมอีกครั้ง

ครูพูดว่า: บางครั้งของหลายสิ่งก็ถูกซ่อนจากเรา แต่ของเหล่านั้นก็อยู่ตรงหน้าเรา เราต้องดูให้ดีๆ ชายสองคนในพระคัมภีร์มีประสบการณ์ในเรื่องนี้เมื่อเขาเดินไปยังถนนเอมมาอูสให้เรามาดูว่าเกิดอะไรขึ้น

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า:

1. ให้เรานั่งเป็นวงกลมเพื่อที่ครูจะเล่าเรื่องให้ฟัง
เราทุกคนทำหน้ามีความสุขให้ครูดูได้ไหม? ดีมาก เอาหละลองทำหน้าตาที่โศกเศร้าที่สุดให้ครูดูหน่อย เศร้ามากๆ ครูจะเล่าเรื่องหนึ่งจากพระกิตติคุณลูกา เมื่อครูใช้คำว่าโศกเศร้า ครูอยากให้พวกเราทำหน้าให้เศร้าที่สุด เมื่อพูดคำว่ามีความสุข ให้พวกเราทำหน้าให้มีความสุขที่สุด เอาละพร้อมหรือยัง?
2. เรารู้ไหมว่าพระเยซูอยู่กับเราในช่วงเวลาที่เศร้าโศก? ไหนลองทำหน้าเศร้าสิ ดีมาก หลังจากพระเยซูฟื้นขึ้นจากความตาย เราคิดว่าพระองค์ทรงทำอะไร? (ให้เด็กๆ ตอบ) เรามาค้นหาเรื่องนี้กัน
3. ชายสองคนกำลังเดินอยู่บนถนน พวกเขา กำลังจะไปหมู่บ้านหนึ่งที่มีชื่อว่า เอมมาอูส พวกเขาโศกเศร้ามาก ให้พวกเราทำหน้าเศร้า พวกเขาโศกเศร้าเพราะพระเยซูสิ้นพระชนม์ และพวกเขากำลังคุยกันเรื่องนี้ ขณะที่พวกเขากำลังคุยกันนั้น พระเยซูทรงปรากฏพระองค์และเดินไปด้วยกันกับพวกเขา พวกเขาจำพระองค์ไม่ได้ พระเยซูถามว่าทำไมพวกเขาจึงโศกเศร้า ให้พวกเราทำหน้าเศร้า
4. ชายคนหนึ่งของพวกเขาอธิบายว่า พวกเขามั่นใจว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระองค์ถูกฆ่าตาย จึงทำให้พวกเขาโศกเศร้า พระเยซูจึงเริ่มอธิบายสิ่งโมเสสและพวกผู้เผยพระวจนะเคยพูดเกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้าที่จะช่วยประชากรของพระองค์ให้ได้รับความรอด พวกเขาเริ่มมีความสุขที่ได้ยินข่าวดี ให้พวกเราทำหน้ามีความสุข ชายคนนั้นก็ยังไม่รู้ว่าคนที่เดินไปกับพวกเขาคือพระเยซู
5. ชายสองคนอยากใช้เวลาอยู่กับคนแปลกหน้ามากขึ้น และพวกเขาขอให้พระองค์อยู่รับประทาน มื้อเย็นกับพวกเขา พระเยซูตกลงและนั่งลงรับประทาน ซึ่งทำให้พวกเขามีความสุข

ให้พวกเราทำหน้ามีความสุข พระองค์หยิบขนมปังและอวยพระพร และส่งให้พวกเขา
ทันใดนั้นเอง ชายสองคนก็จำได้ว่าคนแปลกหน้าคือพระเยซู พระองค์ไม่ได้ตาย
แต่มีชีวิตอยู่! ให้พวกเราทำหน้ามีความสุข ดีมาก ทันใดนั้น พระองค์ก็หายไปจากเขา

6. มาเรามาทำกิจกรรมเล่าตามบทกัน

กิจกรรม: เล่นตามบท

1. แบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม แสดงบทบาทเป็นชายสองคนที่เดินบนถนนเพื่อจะไปเมือง
เอมมาอูส และพระเยซูทรงปรากฏและเดินไปกับเขาบนถนน
2. เราจะพูดเรื่องอะไร? เราจะรู้สึกอย่างไรเมื่อเรารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นใคร? แสดงจากนี้
สัก 2-3 นาที และเปลี่ยนบทกันเล่น
3. เมื่อเด็กเล่นเสร็จ ให้พูดคุยกับเด็กๆ ถึงความรู้สึกของชายสองคนก่อนที่พวกเขาจะพบพระเยซูและ
หลังจากพวกเขาพบพระองค์ เราสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงในตัวเรานับตั้งแต่เราได้รู้จัก
พระเยซูไหม? (ให้เด็กๆ ตอบ) เราสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง? (ให้เด็กๆ ตอบ)

ครูพูดว่า: เราอยากให้คำพูด ความคิด และการกระทำของเราเป็นเหมือนพระเยซู

ความบาปแยกเราออกจากพระเจ้า พระเจ้าจึงส่งพระเยซูมาเพื่อรื้อฟื้นความสัมพันธ์
ของเรากับพระเจ้า พระเยซูตายเพื่อเราและให้พระองค์เองเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
เพื่อที่เราจะเป็นเพื่อนกับพระองค์ เพราะกางเขนของพระองค์เราจึงมีความชื่นชมยินดี
วางใจ ถอนใจ มีใจเมตตา กรุณา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ สมควรที่เราจะปรนนิบัติรับใช้!

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. พระเจ้าทรงอยู่กับเราทั้งในช่วงเวลาที่โศกเศร้าและมีความสุข
2. บางครั้งมีบางสิ่งที่โศกเศร้าเกิดขึ้น และเราไม่เข้าใจว่าทำไม แต่เราก็จำได้เสมอว่าพระเจ้า
ทรงอยู่กับเราแม้เมื่อหัวใจของเรากำลังแตกสลาย พระองค์ทรงอยู่กับเราไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น
และนั่นเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีความสุข!
3. ใครจะอาสาสมัครอธิษฐานปิดเพื่อขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงอยู่กับเราเสมอ

กิจกรรมเสริมบทเรียน:

1. ให้เด็กแต่ละคนวาดวงกลมสองวง
2. ในวงกลมวงหนึ่งให้วาดใบหน้าที่มีความสุขและอีกวงกลมหนึ่งให้วาดใบหน้าที่โศกเศร้า
3. ขณะที่ครูเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชายสองคนบนถนนไปเมืองเอมมาอูส ให้เด็กดูใบหน้าที่มีความสุข
หรือความเศร้า เมื่อเนื้อหาในเรื่องพูดถึงคำว่าความสุขหรือความเศร้า

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]